DIREKTYVOS (ES) 2016/1164 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS PELNO MOKEČIO ĮSTATYMO NR. IX-675 2, 4, 5, 11, 17, 30, 39, 55 STRAIPSNIŲ, 3 PRIEDĖLIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 30^1 STRAIPSNIU ĮSTATYMO PROJEKTO ATITIKTIES LENTELĖ

2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164 kuria nustatomos kovos su mokesčių piktnaudžiavimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (toliau – Direktyva)	**Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo Nr. IX-675 2, 4, 5, 11, 17, 30, 39, 55 straipsnių, 3 priedėlio pakeitimo ir įstatymo papildymo 30^1 straipsniu įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas)** Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymas Nr. IX-675 (Žin., 2001, Nr. 110-3992) (toliau – Įstatymas)	**Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis**
1 straipsnis **Taikymo sritis** Ši direktyva taikoma visiems mokesčių mokėtojams, kuriems taikomas pelno mokestis vienoje ar daugiau valstybių narių, įskaitant subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais trečiojoje valstybėje, nuolatines buveines vienoje ar daugiau valstybių narių.	Įstatymas **2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos** **1. Apmokestinamasis vienetas** (toliau – **vienetas**) – Lietuvos apmokestinamasis vienetas ir užsienio apmokestinamasis vienetas. **2. Lietuvos apmokestinamasis vienetas (**toliau – **Lietuvos vienetas)** – juridinis asmuo, įregistruotas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka, taip pat Lietuvos Respublikoje įsteigtas kolektyvinio investavimo subjektas, neturintis juridinio asmens statuso. Kai kolektyvinio investavimo subjekto valdymas perduotas valdymo įmonei, šio Įstatymo nustatytą kolektyvinio investavimo subjekto uždirbto pelno ir (arba) gautų, išmokamų pajamų apmokestinimo tvarką taiko valdymo įmonė. **3. Užsienio apmokestinamasis vienetas (**toliau – **užsienio vienetas)** – užsienio valstybės juridinis asmuo ar organizacija, kurių buveinė yra užsienio valstybėje ir kurie įsteigti arba kitokiu būdu organizuoti pagal užsienio valstybės teisės aktus, taip pat bet kuris kitas užsienyje įsteigtas, įkurtas ar kitaip organizuotas apmokestinamasis vienetas, įskaitant	Visiškas

	kolektyvinio investavimo subjektus. **3 straipsnis. Mokesčio mokėtojai** 1. Pelno mokestį moka: 1) Lietuvos vienetas; 2) užsienio vienetas.	
2 straipsnis **Apibrėžtys** Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys: **1. skolinimosi sąnaudos –** visų formų skolos palūkanų išlaidos, kitos sąnaudos, ekonomiškai lygiavertės palūkanoms ir išlaidos, susijusios su finansavimo pritraukimu, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje, be kita ko (bet tuo neapsiribojant), mokėjimai pagal paskolas, suteikiančias teisę dalyvauti pelno skirstyme, apskaičiuotos palūkanos, gaunamos už priemones, tokias kaip konvertuojamosios obligacijos ir nulinės atkarpos obligacijos, sumos pagal alternatyvias finansavimo priemones, pavyzdžiui, finansavimą pagal islamo teisę, finansinės nuomos mokėjimų finansinių sąnaudų elementas, į atitinkamo turto balansinę vertę įtrauktos kapitalizuotos palūkanos, arba kapitalizuotų palūkanų amortizacija, sumos, apskaičiuotos pagal finansavimo pelną pagal sandorių kainodaros taisykles, kai jos taikytinos, sąlyginių palūkanų sumos pagal išvestines finansines priemones arba apsidraudimo susitarimus, susijusius su subjekto paskolomis, tam tikras su paskolomis ir priemonėmis, susijusiomis su finansavimo pritraukimu, susijęs gautas pelnas arba patirti nuostoliai dėl užsienio valiutos kurso, garantijos už finansavimo susitarimus, administravimo mokesčiai ir panašios sąnaudos, susijusios su lėšų skolinimusi; 2. **viršijančios skolinimosi sąnaudos –** suma, kuria atskaitomos mokesčių mokėtojo skolinimosi sąnaudos viršija apmokestinamas palūkanų pajamas ir kitas ekonomiškai lygiavertes apmokestinamas pajamas, kurias mokesčių mokėtojas gauna pagal nacionalinę teisę;	Įstatymas 2 straipsnis Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos 28. **Palūkanos** – atlyginimas už pinigų skolinimą. **Įstatymo projektas** **7 straipsnis. Įstatymo papildymas 30^1 straipsniu** **„30^1 straipsnis. Palūkanos** **<...>** **6. Į palūkanas taip pat įtraukiama:** **1) atlygis už paskolas, suteikiančias teisę dalyvauti skirstant pelną;** **2) atlygis už konvertuojamąsias ir nulinės atkarpos obligacijas;** **3) atlygis už finansavimą pagal islamo teisę;** **4) atlygis už lizingą (finansinę nuomą);** **5) į turto balansinę vertę įtrauktos kapitalizuotos palūkanos;** **6) palūkanos, susietos su skolinto kapitalo grąža (pelnu, pajamomis);** **7) sąlyginės išvestinių finansinių priemonių arba apsidraudimo sandorių, susijusių su vieneto paskolomis, palūkanos;** **8) garantiniai mokėjimai pagal finansavimo sandorius;** **9) kitas atlygis, ekonomiškai lygiavertis palūkanoms;** **10) su visais šioje dalyje paminėtais mokėjimais susiję administravimo mokesčiai;** **11) su visais šioje dalyje paminėtais mokėjimais susijusi užsienio valiutos kurso pasikeitimo suma.**	Dalinis Visiškai bus perkeltas, priėmus Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo pataisų projektą, kurį planuojama priimti iki 2019 m. gruodžio 31 d.

3. **mokestinis laikotarpis –** mokestiniai metai, kalendoriniai metai arba kitas tinkamas laikotarpis mokesčių tikslais;	Įstatymas **6 straipsnis. Mokestinis laikotarpis** 1. Mokesčio mokestinis laikotarpis yra mokestiniai metai. Jie sutampa su kalendoriniais metais, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita. 2. Centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka mokesčio mokėtojo prašymu ir atsižvelgdamas į jo veiklos ypatybes vietos mokesčio administratorius gali nustatyti kitokį mokestinį laikotarpį, negu nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, su sąlyga, kad tas mokestinis laikotarpis bus lygus 12 mėnesių. Toks mokestinis laikotarpis gali būti keičiamas tik dėl objektyvių priežasčių, gavus vietos mokesčio administratoriaus leidimą.	
4. **susijusi įmonė yra:** a) subjektas, kuriame mokesčių mokėtojas tiesiogiai ar netiesiogiai valdo kapitalo dalį per balsavimo teises ar per jam nuosavybės teise priklausančius 25 % arba daugiau kapitalo, arba turi teisę gauti 25 % arba daugiau to subjekto pelno; b) fizinis asmuo ar subjektas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai valdo mokesčių mokėtojo kapitalo dalį per balsavimo teises ar per jam nuosavybės teise priklausančius 25 % arba daugiau kapitalo, arba turi teisę gauti 25 % arba daugiau mokesčių mokėtojo pelno. Jei fizinis asmuo arba subjektas tiesiogiai ar netiesiogiai valdo 25 % arba daugiau mokesčių mokėtojo ir vieno arba daugiau subjektų kapitalo, visi atitinkami subjektai, įskaitant mokesčių mokėtoją, taip pat laikomi susijusiomis įmonėmis; 9 straipsnio tikslais ir kai neatitikimas susijęs su hibridiniu subjektu, ši apibrėžtis pakeičiama – 25 % reikalavimas pakeičiamas 50 % reikalavimu.	Įstatymas **2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos** 33. **Susiję asmenys** – asmenys laikomi susijusiais, jei bet kurią ataskaitinio mokestinio laikotarpio arba mokestinio laikotarpio, buvusio prieš ataskaitinį mokestinį laikotarpį, dieną atitinka bent vieną šių kriterijų – jie yra: 1) vienetas ir jo dalyviai; 2) vienetas ir jo valdymo organų nariai; 3) vienetas ir jo dalyvių arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su šio vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat šio vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja	

	giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), šio vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio); 4) vienetų grupės narės; 5) vienetas ir kito vieneto dalyviai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę; 6) vienetas ir kito vieneto valdymo organų nariai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę; 7) vienetas ir kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su kito vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai, jei tie apmokestinamieji vienetai sudaro vieną vienetų grupę; 8) du vienetai, jei vienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai (per vieną ar kelis vienetus ar fizinius asmenis) valdo daugiau kaip 25 procentus kito akcijų (dalių, pajų) arba turi teises į	

	daugiau kaip 25 procentus visų kito iš jų sprendžiamųjų balsų, arba yra įsipareigojęs derinti savo veiklos sprendimus su kitu vienetu, arba yra įsipareigojęs atsakyti už kito prievolių tretiesiems asmenims įvykdymą, arba tam kitam vienetui yra įsipareigojęs perduoti visą arba dalį pelno ar suteikęs teisę naudoti daugiau kaip 25 procentus savo turto; 9) du vienetai, jei tie patys dalyviai ar jų sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, fiziniai asmenys, susiję giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat fizinis asmuo ir jo sugyventinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), fizinis asmuo ir jo giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šių sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) tiesiogiai ar netiesiogiai valdo 25 procentus akcijų (dalių, pajų) kiekviename iš jų; 10) vienetas ir jo nuolatinė buveinė; 11) du vienetai, kai vienam iš jų priklauso sprendimų priėmimo teisė kitame.	
5. **finansų įmonė –** bet kuris iš toliau išvardytų subjektų: a) kredito įstaiga arba investicinė įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB (5) 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, arba alternatyvaus investavimo fondo valdytojas (AIFV), kaip apibrėžta Europos	**Įstatymo projektas** **1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas** **<...>** **7. Pakeisti 2 straipsnio 41 dalį ir ją išdėstyti taip:** **„41. Kitos šiame Įstatyme**	

Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES [6] 4 straipsnio 1 dalies b punkte, arba kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjekto (KIPVPS) valdymo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB [7] 2 straipsnio 1 dalies b punkte; b) draudimo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB [8] 13 straipsnio 1 punkte; c) perdraudimo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 4 punkte; d) įstaiga, atsakinga už profesinių pensijų skyrimą, kuriai taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB [9], nebent valstybė narė pasirinko visai arba iš dalies tos direktyvos netaikyti tai įstaigai pagal tos direktyvos 5 straipsnį, arba įstaigos, atsakingos už profesinių pensijų skyrimą, įgaliotinis, kaip nurodyta tos direktyvos 19 straipsnio 1 dalyje; e) pensijų įstaigos, valdančios pensijų sistemas, kurios laikomos socialinės apsaugos sistemomis, kurioms taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 [10] ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009 [11], taip pat bet kuris juridinis asmuo, įsteigtas investavimo į tokias sistemas tikslu; f) alternatyvaus investavimo fondas (AIF), valdomas AIFV, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies b punkte, arba AIF, kurio priežiūra vykdoma pagal taikytiną nacionalinę teisę; g) KIPVPS, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 1 straipsnio 2 dalyje; h) pagrindinė sandorio šalis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 [12] 2 straipsnio 1 punkte; i) centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014 [13] 2 straipsnio 1 dalyje. 6. **turto perkėlimas** – operacija, dėl kurios valstybė narė praranda teisę apmokestinti perkeltą turtą, nors turtas juridinės arba ekonominės nuosavybės teise toliau priklauso tam pačiam mokesčių mokėtojui; 7. **rezidavimo vietos mokesčių tikslais**	**vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme, Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse, Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme ir Lietuvos Respublikos kino įstatyme, kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus).“**	

perkėlimas – operacija, dėl kurios mokesčių mokėtojas nustoja būti rezidentu mokesčių tikslais vienoje valstybėje narėje ir įgyja rezidavimo vietą mokesčių tikslais kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje; 8. **nuolatinės buveinės vykdomos veiklos perkėlimas –** operacija, dėl kurios mokesčių mokėtojas nustoja būti apmokestinamas vienoje valstybėje narėje ir pradedamas apmokestinti kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, nors joje netampa rezidentu mokesčių tikslais; 9. **šalių mokestinės tvarkos neatitikimai –** mokesčių mokėtojo vienoje valstybėje narėje ir susijusios įmonės kitoje valstybėje narėje tarpusavio padėtis arba valstybėse narėse esančių šalių struktūrinis susitarimas, kai dėl finansinės priemonės arba subjekto teisinio kvalifikavimo skirtumų kyla tokie padariniai: a) tas pats mokėjimas, išlaidos arba nuostoliai atskaitomi tiek valstybėje narėje, kurioje yra mokėjimo šaltinis ar patiriamos išlaidos arba nuostoliai, tiek kitoje valstybėje narėje (dvigubas atskaitymas); arba b) mokėjimas atskaitomas valstybėje narėje, kurioje yra mokėjimo šaltinis, atitinkamai neįtraukiant mokesčių tikslais to paties mokėjimo kitoje valstybėje narėje (atskaitymas neįtraukiant).		
3 straipsnis **Minimalus apsaugos lygis** Šia direktyva netrukdoma taikyti nacionalines arba susitarimu pagrįstas nuostatas, kuriomis siekiama išsaugoti aukštesnį nacionalinės pelno mokesčio bazės apsaugos lygį.	Direktyvos 3 straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes dėl šios nuostatos Lietuvos Respublika neturi imtis jokių veiksmų.	
4 straipsnis **Palūkanų ribojimo taisyklė** 1. Viršijančios skolinimosi sąnaudos atskaitomos tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį jos buvo patirtos, tik iki 30 % mokesčių mokėtojo pajamų prieš palūkanų mokėjimą, mokesčius, nusidėvėjimą ir amortizaciją (EBITDA). Šio straipsnio tikslais valstybės narės mokesčių mokėtoju taip pat gali laikyti: a) subjektą, kuriam leidžiama arba iš kurio	**5 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas** **Papildyti 17 straipsnio 2 dalį 13 punktu:** **„13) palūkanos.“** **7 straipsnis. Įstatymo papildymas 30^1 straipsniu** **„30^1 straipsnis. Palūkanos** **1. Iš pajamų atskaitomos palūkanų sąnaudos, neviršijančios**	Visiškas

reikalaujama taikyti taisykles grupės vardu, kaip apibrėžta nacionalinėje mokesčių teisėje; b) subjektą grupėje, kaip apibrėžta nacionalinėje mokesčių teisėje, kuri nekonsoliduoja jos narių rezultatų mokesčių tikslais. Tokiomis aplinkybėmis viršijančios skolinimosi sąnaudos ir EBITDA gali būti apskaičiuojamos grupės lygiu ir apimti visų jos narių rezultatus. 2. EBITDA apskaičiuojamos prie mokesčių mokėtojo valstybėje narėje pelno mokesčiu apmokestinamų pajamų pridedant pagal mokesčius pakoreguotas viršijančių skolinimosi sąnaudų sumas, taip pat pagal mokesčius pakoreguotas nusidėvėjimo ir amortizacijos sumas. Neapmokestinamos pajamos į mokesčių mokėtojo EBITDA neįtraukiamos. 3. Nukrypstant nuo 1 dalies, mokesčių mokėtojui gali būti suteikta teisė: a) atskaityti viršijančias skolinimosi sąnaudas iki 3 000 000 EUR; b) atskaityti visas viršijančias skolinimosi sąnaudas, jei mokesčių mokėtojas yra atskiras subjektas. Taikant 1 dalies antrą pastraipą 3 000 000 EUR suma taikoma visai grupei. Pirmos pastraipos b punkte atskiras subjektas – mokesčių mokėtojas, finansinės apskaitos tikslais nepriklausantis konsoliduotai įmonių grupei ir neturintis susijusių įmonių ar nuolatinių buveinių. 4. Valstybės narės gali į 1 dalies taikymo sritį neįtraukti viršijančių skolinimosi sąnaudų, patirtų dėl: a) paskolų, dėl kurių sutartys buvo sudarytos anksčiau nei 2016 m. birželio 17 d., tačiau tai netaikoma jokiems vėliau padarytiems tokių paskolų pakeitimams; b) paskolų, kurios naudojamos ilgalaikiams viešosios infrastruktūros projektams finansuoti, kai projekto vykdytojas, skolinimosi sąnaudos, turtas ir pajamos yra Sąjungoje. Pirmos pastraipos b punkte terminas ilgalaikis viešosios infrastruktūros projektas – tai projektas, kurio tikslas yra sukurti, modernizuoti, valdyti ir (arba) prižiūrėti didelės	**palūkanų pajamų.** **2. Jeigu vieneto palūkanų sąnaudos viršija palūkanų pajamas, iš pajamų atskaitoma palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma, ne didesnė kaip 30 procentų vieneto apmokestinamojo EBITDA, t. y. apmokestinamojo pelno, apskaičiuoto iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas, leidžiamus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, išskyrus nusidėvėjimo ir amortizacijos sumas, mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudų padidintų atskaitymų sumą, apmokestinamųjų pajamų sumažinimo dėl filmo arba jo dalies gamybai neatlygintinai suteiktų lėšų sumą, atskaitomą suteiktos paramos sumą, praėjusių mokestinių laikotarpių nuostolių, atskaitomų iš mokestinio laikotarpio pajamų, sumą ir palūkanų sąnaudas, viršijančias palūkanų pajamas.** **3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies nuostatas, iš pajamų gali būti atskaitoma palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma (dalis), neviršijanti 3 000 000 eurų.** **4. Jeigu vienetas priklauso vienetų grupei, šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos taikomos bendrai visiems tos vienetų grupės Lietuvos vienetams ir užsienio vienetų nuolatinėms buveinėms Lietuvos Respublikoje, išskyrus finansų įstaigas ir draudimo įmones. Jeigu vienetų grupės vienetų bendra palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma yra lygi arba mažesnė už pagal šio straipsnio 2 ar 3 dalies nuostatas apskaičiuotą maksimalią vienetų grupei leidžiamą atskaityti palūkanų sumą, vienetų grupei priklausantys vienetai atskaito**	

apimties turtą, kurį valstybė narė laiko svarbiu bendrajam viešajam interesui. Kai taikomas pirmos pastraipos b punktas, jokios pajamos, gautos iš ilgalaikio viešosios infrastruktūros projekto, į mokesčių mokėtojo EBITDA neįtraukiamos, o visos neįtrauktos viršijančios skolinimosi sąnaudos neįtraukiamos į grupės viršijančias skolinimosi sąnaudas 5 dalies b punkte nurodytų trečiųjų šalių atžvilgiu. 5. Kai mokesčių mokėtojas yra konsoliduotos grupės narys finansinės apskaitos tikslais, mokesčių mokėtojui gali būti suteikta teisė: a) atskaityti visas viršijančias skolinimosi sąnaudas, jei jis gali įrodyti, kad jo nuosavo kapitalo ir viso turto santykis yra lygus atitinkamam grupės santykiui arba už jį didesnis, laikantis šių sąlygų: i) laikoma, kad mokesčio mokėtojo nuosavo kapitalo ir viso turto santykis yra lygus atitinkamam grupės santykiui, jeigu mokesčių mokėtojo nuosavo kapitalo ir viso turto santykis yra iki dviejų procentinių punktų mažesnis; ir ii) visas turtas ir įsipareigojimai vertinami taikant tą patį metodą kaip ir konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose, nurodytose 8 dalyje; b) atskaityti viršijančias skolinimosi sąnaudas, kurių suma viršija tą sumą, kurią atskaityti jis turėtų teisę pagal 1 dalį. Ši didesnė viršijančių skolinimosi sąnaudų atskaitymo suma finansinės apskaitos tikslais taikoma konsoliduotai įmonių grupei, kurios narys yra mokesčių mokėtojas, ir ji apskaičiuojama dviem etapais: i) pirma, nustatomas grupės santykis, grupės viršijančias skolinimosi sąnaudas trečiųjų šalių atžvilgiu padalijant iš grupės EBITDA; ir ii) antra, grupės santykis padauginamas iš mokesčių mokėtojo EBITDA, apskaičiuotų pagal 2 dalį. 6. Mokesčių mokėtojo valstybė narė gali numatyti taisykles, skirtas arba: a) neribotą laiką į būsimą mokestinį laikotarpį perkelti viršijančias skolinimosi sąnaudas, kurių negalima atskaityti einamuoju mokestiniu laikotarpiu pagal 1–5 dalis; b) neribotą laiką į būsimą mokestinį laikotarpį ir	**visas palūkanų sąnaudas, viršijančias palūkanų pajamas. Vieneto atskaitoma palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, dalis nuo vienetų grupei taikant šio straipsnio nuostatas leidžiamos atskaityti palūkanų sąnaudų sumos apskaičiuojama proporcingai to vieneto palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, daliai nuo vienetų grupės vienetų, kurių palūkanų sąnaudos viršija palūkanų pajamas, palūkanų pajamas viršijančios palūkanų sąnaudų sumos.** **5. Jeigu vieneto finansinės ataskaitos įtrauktos į vienetų grupės konsoliduotąsias finansines ataskaitas, tai toks vienetas turi galimybę, neatsižvelgdamas į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, atskaityti visas palūkanų sąnaudas, viršijančias palūkanų pajamas, jeigu gali įrodyti, kad jo nuosavo kapitalo ir viso turto santykis daugiau nei 2 procentiniais punktais nėra mažesnis už atitinkamą vienetų grupės santykį, nustatomą pagal vienetų grupės konsoliduotųjų finansinių ataskaitų duomenis. Visas turtas ir įsipareigojimai vertinami taikant tą patį metodą (tuos pačius apskaitos standartus), kaip ir sudarant konsoliduotąsias finansines ataskaitas.** **6. Į palūkanas taip pat įtraukiama:** **1) atlygis už paskolas, suteikiančias teisę dalyvauti skirstant pelną;** **2) atlygis už konvertuojamąsias ir nulinės atkarpos obligacijas;** **3) atlygis už finansavimą pagal islamo teisę;** **4) atlygis už finansinę nuomą (lizingą);** **5) į turto balansinę vertę įtrauktos kapitalizuotos palūkanos;** **6) palūkanos, susietos su skolinto kapitalo grąža (pelnu,**	

į ankstesnį mokestinį laikotarpį ne daugiau nei trejus metus perkelti viršijančias skolinimosi sąnaudas, kurių negalima atskaityti einamuoju mokestiniu laikotarpiu pagal 1–5 dalis; arba c) neribotą laiką į būsimą mokestinį laikotarpį perkelti viršijančias skolinimosi sąnaudas, kurių negalima atskaityti einamuoju mokestiniu laikotarpiu pagal 1–5 dalis, ir į būsimą mokestinį laikotarpį ne daugiau nei penkerius metus perkelti nepanaudotą palūkanų pajėgumą, kurio negalima atskaityti dabartiniu mokestiniu laikotarpiu pagal 1–5 dalis. 7. Valstybės narės gali į 1–6 dalių taikymo sritį neįtraukti finansų įmonių, įskaitant tuos atvejus, kai tokios finansų įmonės finansinės apskaitos tikslais priklauso konsoliduotai įmonių grupei. 8. Šio straipsnio taikymo tikslais konsoliduotą įmonių grupę finansinės apskaitos tikslais sudaro visi subjektai, kurie yra visiškai įtraukti į konsoliduotąsias finansines ataskaitas, parengtas pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus arba valstybės narės nacionalinę finansinės atskaitomybės sistemą. Mokesčių mokėtojui gali būti suteikta teisė naudoti konsoliduotąsias finansines ataskaitas, parengtas pagal kitus apskaitos standartus.	**pajamomis);** **7) sąlyginės išvestinių finansinių priemonių arba apsidraudimo sandorių, susijusių su vieneto paskolomis, palūkanos;** **8) garantiniai mokėjimai pagal finansavimo sandorius;** **9) kitas atlygis, ekonomiškai lygiavertis palūkanoms;** **10) su visais šioje dalyje paminėtais mokėjimais susiję administravimo mokesčiai;** **11) su visais šioje dalyje paminėtais mokėjimais susijusi užsienio valiutos kurso pasikeitimo suma.** **7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos:** **1) paskolų, skirtų ilgalaikiams viešosios infrastruktūros projektams, kurių tikslas yra sukurti, modernizuoti, valdyti ir (arba) prižiūrėti turtą, skirtą viešiesiems interesams tenkinti, finansuoti, kai projekto vykdytojas, jo turtas yra, palūkanų sąnaudos patiriamos ir pajamos gaunamos Europos Sąjungos valstybėje narėje, palūkanoms. Projektų priskyrimo prie ilgalaikių viešosios infrastruktūros projektų kriterijus ir tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;** **2) finansų įstaigoms ir draudimo įmonėms;** **3) vienetams, neturintiems susijusių asmenų (vienetų).** **8. Kai taikomas šio straipsnio 7 dalies 1 punktas, pajamos, gautos iš ilgalaikio viešosios infrastruktūros projekto, šio straipsnio taikymo tikslais apskaičiuojant apmokestinamąjį EBITDA neįtraukiamos.** **9. Pagal šį straipsnį neatskaitytų palūkanų sąnaudų suma, kuri kitais šiame Įstatyme nustatytais atvejais galėtų būtų atskaitoma,**	

	gali būti perkeliama į kitus mokestinius laikotarpius neribotą laikotarpį ir atskaitoma iš tų mokestinių laikotarpių pajamų taikant šiame straipsnyje nustatytus apribojimus.“ **11 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas** **<...>** **4. Šio įstatymo 5 ir 7 straipsnių nuostatos netaikomos sandorių, sudarytų iki šio įstatymo 5 ir 7 straipsnių įsigaliojimo, išskyrus atvejus, kai po šių straipsnių įsigaliojimo pakeičiamos sandorio sąlygos (sandorio trukmė ar suma), palūkanoms.** **<...>**	
5 straipsnis **Perkėlimo apmokestinimas** 1. Mokesčių mokėtojas apmokestinamas mokesčiu, kurio dydis apskaičiuojamas pagal perkelto turto rinkos vertę turto perkėlimo metu, atėmus jo vertę mokesčių tikslais, esant kuriai nors iš šių aplinkybių: a) mokesčių mokėtojas perkelia turtą iš savo pagrindinės buveinės į savo nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, jei pagrindinės buveinės valstybė narė dėl perkėlimo netenka teisės apmokestinti perkelto turto; b) mokesčių mokėtojas perkelia turtą iš savo nuolatinės buveinės vienoje valstybėje narėje į savo pagrindinę buveinę arba kitą nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, jei nuolatinės buveinės valstybė narė dėl perkėlimo netenka teisės apmokestinti perkelto turto; c) mokesčių mokėtojas perkelia savo rezidavimo vietą mokesčių tikslais į kitą valstybę narę arba į trečiąją valstybę, išskyrus turtą, kuris lieka faktiškai susijęs su nuolatine buveine pirmojoje valstybėje narėje; d) mokesčių mokėtojas perkelia savo nuolatinės buveinės vykdomą veiklą iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę arba trečiąją valstybę, jei nuolatinės buveinės valstybė narė dėl		Direktyvos 5 straipsnis bus perkeltas, priėmus Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo pataisų projektą, kurį planuojama priimti iki 2019 m. gruodžio 31 d.

perkėlimo netenka teisės apmokestinti perkelto turto. 2. Mokesčių mokėtojui suteikiama teisė 1 dalyje nurodyto perkėlimo mokesčio mokėjimą išdėstyti per penkerius metus, sumokant jį dalimis bet kuriomis iš šių aplinkybių: a) mokesčių mokėtojas perkelia turtą iš savo pagrindinės buveinės į savo nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, kuri yra Europos ekonominės erdvės susitarimo (EEE susitarimo) šalis; b) mokesčių mokėtojas perkelia turtą iš savo nuolatinės buveinės vienoje valstybėje narėje į savo pagrindinę buveinę arba kitą nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, kuri yra EEE susitarimo šalis; mokesčių mokėtojas perkelia savo rezidavimo vietą mokesčių tikslais į kitą valstybę narę arba trečiąją valstybę, kuri yra EEE susitarimo šalis; mokesčių mokėtojas perkelia savo nuolatinės buveinės vykdomą veiklą į kitą valstybę narę arba trečiąją valstybę, kuri yra EEE susitarimo šalis. Ši dalis taikoma trečiosioms valstybėms, kurios yra EEE susitarimo šalys, jeigu jos yra sudariusios susitarimą su mokesčių mokėtojo valstybe nare arba su Sąjunga dėl savitarpio pagalbos išieškant mokesčius, kuri yra lygiavertė Tarybos direktyvoje 2010/24/ES (14) numatytai savitarpio pagalbai. 3. Jei mokesčių mokėtojas išdėsto mokėjimą pagal 2 dalį, jam gali būti skaičiuojamos palūkanos pagal mokesčių mokėtojo arba nuolatinės buveinės, priklausomai nuo atvejo, valstybės narės teisės aktus. Jei egzistuoja akivaizdi ir faktinė rizika, kad mokesčiai nebus sumokėti, kaip sąlyga, kad mokėjimas būtų išdėstytas pagal 2 dalį, mokesčių mokėtojo taip pat gali būti paprašyta pateikti garantiją. Antra pastraipa netaikoma, kai mokesčių mokėtojo arba nuolatinės buveinės valstybės narės teisės aktuose numatyta galimybė susigrąžinti mokesčių skolą per kitą mokesčių mokėtoją, kuris priklauso tai pačiai grupei ir yra tos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais.		

4. Kai taikoma 2 dalis, mokėjimo išdėstymas nedelsiant nutraukiamas ir mokesčių skola tampa mokėtina tokiais atvejais: a) perkeltas turtas arba mokesčių mokėtojo nuolatinės buveinės vykdoma veikla yra parduodami arba kitaip perleidžiami; perkeltas turtas vėliau perkeliamas į trečiąją valstybę; mokesčių mokėtojo rezidavimo vieta mokesčių tikslais arba jo nuolatinės buveinės vykdoma veikla vėliau perkeliama į trečiąją valstybę; mokesčių mokėtojas bankrutuoja arba yra likviduojamas; mokesčių mokėtojas nevykdo savo prievolių, susijusių su daliniais mokėjimais, ir neištaiso padėties per pagrįstą laikotarpį, kuris neviršija 12 mėnesių. b ir c punktai netaikomi trečiosioms valstybėms, kurios yra EEE susitarimo šalys, jeigu jos yra sudariusios susitarimą su mokesčių mokėtojo valstybe nare arba su Sąjunga dėl savitarpio pagalbos išieškant mokesčius, kuri yra lygiavertė Direktyvoje 2010/24/ES numatytai savitarpio pagalbai. 5. Kai turtas, rezidavimo vieta mokesčių tikslais arba nuolatinės buveinės vykdoma veikla perkeliami į kitą valstybę narę, ta valstybė narė pripažįsta vertę, kurią mokesčių mokėtojo arba nuolatinės buveinė valstybė narė nustatė kaip pradinę turto vertę mokesčių tikslais, išskyrus atvejus, kai ta vertė neatitinka rinkos vertės. 6. 1–5 dalių tikslais rinkos vertė yra suma, už kurią turtas gali būti iškeistas arba už kurią gali būti įvykdyti nesusijusių pirkėjų ir pardavėjų abipusiai įsipareigojimai pagal tiesioginį sandorį. 7. Jei numatyta turtą grąžinti į perkėlėjo valstybę narę per 12 mėnesių laikotarpį, šis straipsnis netaikomas turto perkėlimams, susijusiems su vertybinių popierių finansavimu, turtui, kuris pateikiamas kaip užstatas, arba kai turto perkėlimas vykdomas siekiant įvykdyti prudencinius kapitalo reikalavimus, arba likvidumo valdymo tikslu.		

6 straipsnis **Bendroji kovos su piktnaudžiavimu taisyklė** 1. Apskaičiuodama pelno mokestį, valstybė narė neatsižvelgia į darinį ar kelis darinius, kurių sukūrimo pagrindinis tikslas arba vienas iš pagrindinių tikslų buvo gauti mokestinės naudos, kuri prieštarauja taikytinos mokesčių teisės esmei ar tikslui, ir todėl jie yra apsimestiniai, atsižvelgus į visus susijusius faktus ir aplinkybes. Darinys gali apimti daugiau nei vieną etapą ar dalį. 2. 1 dalies tikslais darinys arba keli dariniai laikomi apsimestiniais, jeigu jie nebuvo sukurti dėl svarių komercinių priežasčių, atspindinčių ekonominę realybę. 3. Kai į darinius arba jų grupę neatsižvelgiama pagal 1 dalį, mokestinis įsipareigojimas apskaičiuojamas laikantis nacionalinės teisės.	**Įstatymo projektas** **4 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas** **Papildyti 11 straipsnį 8 dalimi:** **„8. Apskaičiuojant pelno mokestį, neatsižvelgiama į darinį ar kelis darinius, kurių nustatymo pagrindinis tikslas arba vienas iš pagrindinių tikslų – gauti mokestinės naudos, ir todėl jie laikomi apsimestiniais, atsižvelgus į visus susijusius faktus ir aplinkybes. Darinys gali apimti daugiau nei vieną etapą ar dalį. Darinys arba keli dariniai laikomi apsimestiniais, jeigu jie nebuvo nustatyti dėl svarių komercinių priežasčių, atspindinčių ekonominę realybę.“**	Visiškas
7 straipsnis **Kontroliuojamosios užsienio bendrovės taisyklė** 1. Mokesčių mokėtojo valstybė narė subjektą arba nuolatinę buveinę, kurių pelnas neapmokestinamas arba kuris yra atleidžiamas nuo mokesčio toje valstybėje narėje, laiko kontroliuojamąja užsienio bendrove, jei tenkinamos šios sąlygos: a) subjekto atveju – pats mokesčių mokėtojas arba kartu su savo susijusiomis įmonėmis tiesiogiai ar netiesiogiai valdo dalį, suteikiančią daugiau nei 50 % balsavimo teisių, arba jam tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 % kapitalo, arba turi teisę gauti daugiau nei 50 % to subjekto pelno; ir b) faktinis pelno mokestis, kurį nuo pelno sumokėjo subjektas arba nuolatinė buveinė, yra mažesnis nei pelno mokesčio, kuris būtų buvęs taikomas subjektui arba nuolatinei buveinei pagal taikytiną mokesčių mokėtojo valstybės narės pelno mokesčio sistemą, ir faktinio pelno mokesčio, kurį nuo pelno sumokėjo subjektas arba nuolatinė buveinė, skirtumas. Taikant pirmos pastraipos b punktą nėra	**Įstatymo projektas** **1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas** **1. Papildyti 2 straipsnį 4^1 dalimi:** **„4^1. Kontroliuojamasis užsienio apmokestinamasis subjektas (toliau – kontroliuojamasis užsienio subjektas):** **1) kontroliuojamasis užsienio apmokestinamasis vienetas;** **2) Lietuvos vieneto nuolatinė buveinė, kurios pajamos nepriskiriamos Lietuvos vieneto mokesčio bazei pagal šio Įstatymo 4 straipsnio 1 dalį.“** **2. Papildyti 2 straipsnį 4^2 dalimi:** **„4^2. Kontroliuojamasis užsienio apmokestinamasis vienetas (toliau – kontroliuojamasis užsienio vienetas) – užsienio vienetas, kuriame Lietuvos vienetas vienas arba kartu su susijusiais asmenimis paskutinę to užsienio vieneto mokestinio laikotarpio dieną tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas**	Visiškas

atsižvelgiama į kontroliuojamosios užsienio bendrovės nuolatinę buveinę, kuri neapmokestinama arba kuri yra atleidžiama nuo mokesčio kontroliuojamosios užsienio bendrovės jurisdikcijoje. Be to, pelno mokestis, kuris būtų buvęs taikomas mokesčių mokėtojo valstybėje narėje, yra toks, koks apskaičiuotas pagal mokesčių mokėtojo valstybės narės taisykles. 2. Kai subjektas arba nuolatinė buveinė laikomi kontroliuojamąja užsienio bendrove pagal 1 dalį, mokesčių mokėtojo valstybė narė į mokesčio bazę įtraukia: a) subjekto nepaskirstytas pajamas arba nuolatinės buveinės pajamas, gautas iš šių kategorijų: i) palūkanų arba kitų iš finansinio turto gautų pajamų; ii) autorinių atlyginimų arba bet kurių kitų pajamų iš intelektinės nuosavybės; iii) dividendų ir pajamų perleidus akcijas; iv) pajamų iš finansinės nuomos; v) pajamų iš draudimo, bankinės ir kitos finansinės veiklos; vi) pajamų iš sąskaitas faktūras išrašančių bendrovių, kurios gauna su pardavimu ir paslaugomis susijusių pajamų iš prekių ir paslaugų, įsigytų iš susijusių įmonių ir joms parduotų, ir kurios nekuria pridėtinės ekonominės vertės arba kuria nedidelę pridėtinę ekonominę vertę; Šis punktas netaikomas, kai kontroliuojamoji užsienio bendrovė vykdo faktinę ekonominę veiklą, pasitelkdama darbuotojus ir naudodama įrangą, turtą ir patalpas, ir tą įrodo atitinkami faktai bei aplinkybės. Kai kontroliuojamoji užsienio bendrovė yra įsikūrusi trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE susitarimo šalis, arba joje yra tos bendrovės rezidavimo vieta, valstybės narės gali nuspręsti netaikyti pirmiau esančios pastraipos. Arba b) subjekto arba nuolatinės buveinės	**įsigyti.“** <...> **8 straipsnis. 39 straipsnio pakeitimas** **Pakeisti 39 straipsnį ir jį išdėstyti taip:** **„39 straipsnis. Pozityviųjų pajamų apskaičiavimas ir apmokestinimas** **1. Pozityviosios pajamos yra apmokestinamos pagal šio straipsnio nuostatas, jeigu:** **1) kontroliuojamasis užsienio vienetas yra įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėje teritorijoje arba** **2) kontroliuojamojo užsienio subjekto pasyviosios pajamos viršija 1/3 visų to kontroliuojamojo užsienio subjekto mokestinio laikotarpio pajamų ir** **3) kontroliuojamojo užsienio subjekto faktinis pelno mokestis, apskaičiuotas nuo to kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamų pagal toje užsienio valstybėje taikomas pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio taisykles, yra mažesnis nei 50 procentų faktinio pelno mokesčio, kuris būtų apskaičiuotas nuo to kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamų pagal šio Įstatymo nuostatas. Taikant šį punktą, neatsižvelgiama į kontroliuojamojo užsienio vieneto per nuolatinę buveinę kitoje užsienio valstybėje uždirbtas pajamas, kurios nėra apmokestinamos užsienio valstybėje, kurioje įregistruotas ar kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio vienetas. Taikant šį punktą, į pozityviąsias pajamas įtraukiamos tik kontroliuojamojo užsienio subjekto pasyviosios pajamos.** **2. Šio straipsnio nuostatos netaikomos tais atvejais, jeigu**	

nepaskirstytas pajamas, gautas iš apsimestinių darinių, kurių sukūrimo esminis tikslas – gauti mokestinės naudos. Šio punkto tikslais darinys arba jų grupė laikomi apsimestiniais, jei tas subjektas arba nuolatinė buveinė neturėtų turto arba nebūtų prisiėmę rizikos, iš kurių gaunamos visos jų pajamos arba jų dalis, jeigu jie nebūtų kontroliuojami bendrovės, kurioje vykdomos su tuo turtu ir rizika susijusios vadovaujančių asmenų funkcijos, kurios atlieka svarbų vaidmenį generuojant kontroliuojamosios bendrovės pajamas. 3. Kai pagal valstybės narės taisykles mokesčių mokėtojo mokesčių bazė apskaičiuojama pagal 2 dalies a punktą, valstybė narė gali pasirinkti subjekto arba nuolatinės buveinės nelaikyti kontroliuojamąja užsienio bendrove pagal 1 dalį, jei viena trečioji ar mažesnė subjekto arba nuolatinės buveinės pajamų dalis priskiriama 2 dalies a punkte nurodytoms kategorijoms. Kai pagal valstybės narės taisykles mokesčių mokėtojo mokesčių bazė apskaičiuojama pagal 2 dalies a punktą, valstybė narė gali pasirinkti finansų įmonių nelaikyti kontroliuojamomis užsienio bendrovėmis, jei viena trečioji ar mažesnė subjekto pajamų, priskiriamų 2 dalies a punkte nurodytoms kategorijoms, dalis gaunama iš sandorių su mokesčių mokėtoju arba jo susijusiomis įmonėmis. 4. Valstybės narės gali į 2 dalies b punkto taikymo sritį neįtraukti subjekto arba nuolatinės buveinės: a) kurių apskaitinis pelnas yra ne didesnis nei 750 000 EUR ir kurių ne iš prekybos gautos pajamos yra ne didesnės nei 75 000 EUR; arba b) kurių apskaitinis pelnas sudaro ne daugiau nei 10 % jų veiklos sąnaudų mokestiniu laikotarpiu. Pirmos pastraipos b punkto tikslais į veiklos sąnaudas gali būti neįtrauktos prekių, parduotų ne toje šalyje, kurioje subjektas yra rezidentas arba kurioje yra nuolatinė buveinė mokesčių tikslais, sąnaudos, ir mokėjimai susijusioms	**kontroliuojamasis užsienio subjektas, atitinkantis šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas sąlygas, turi darbuotojų ir naudoja turtą faktinei ekonominei veiklai užtikrinti valstybėje, kurioje šis kontroliuojamasis užsienio subjektas įregistruotas ar kitaip organizuotas.** **3. Pasyviosios pajamos pagal šį straipsnį suprantamos kaip:** **1) palūkanos ir kitos iš finansinio turto gaunamos pajamos;** **2) honorarai ir bet kurios kitos pajamos iš intelektinės nuosavybės;** **3) pajamos iš paskirstytinojo pelno (įskaitant iš kitų vienetų gautus dividendus ir Lietuvos vienetui paskirstytus, bet neišmokėtus dividendus) ir turto vertės padidėjimo pajamos iš akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti perleidimo;** **4) pajamos iš draudimo ir finansinių paslaugų teikimo veiklos;** **5) vienetų, kurie gauna su prekių tiekimu ir paslaugų teikimu susijusių pajamų iš prekių ir paslaugų, įsigytų iš susijusių asmenų ir jiems parduotų, nesukurdami pridėtinės ekonominės vertės arba sukurdami nedidelę pridėtinę ekonominę vertę, pajamos.** <...>	

įmonėms.		
8 straipsnis **Kontroliuojamosios užsienio bendrovės pajamų apskaičiavimas** 1. Kai taikomas 7 straipsnio 2 dalies a punktas, pajamos, įtrauktinos į mokesčių mokėtojo mokesčio bazę, apskaičiuojamos laikantis valstybės narės, kurioje mokesčių mokėtojas yra rezidentas mokesčių tikslais arba joje yra įsikūręs, pelno mokesčio įstatyme numatytų taisyklių. Subjekto arba nuolatinės buveinės nuostoliai į mokesčio bazę neįtraukiami, bet pagal nacionalinę teisę gali būti perkeliami į būsimą mokestinį laikotarpį ir į juos atsižvelgiama vėlesniais mokestiniais laikotarpiais. 2. Kai taikomas 7 straipsnio 2 dalies b punktas, pajamos, įtrauktinos į mokesčių mokėtojo mokesčio bazę, apsiriboja sumomis, kurios gaunamos iš turto ir rizikos, susijusių su kontroliuojančiosios bendrovės vykdomomis vadovaujančių asmenų funkcijomis. Kontroliuojamosios užsienio bendrovės pajamų priskyrimas apskaičiuojamas laikantis įprastų rinkos sąlygų principo. 3. Į mokesčio bazę įtrauktinos pajamos apskaičiuojamos proporcingai mokesčių mokėtojo turimai subjekto daliai, kaip apibrėžta 7 straipsnio 1 dalies a punkte. 4. Pajamos įtraukiamos į tą mokesčių mokėtojo mokestinį laikotarpį, kurį baigiasi subjekto mokestiniai metai. 5. Kai subjektas paskirsto pelną mokesčių mokėtojui ir tas paskirstytas pelnas įtraukiamas į mokesčių mokėtojo apmokestinamąsias pajamas, apskaičiuojant už paskirstytą pelną mokėtino mokesčio sumą, pajamų sumos, anksčiau įtrauktos į mokesčio bazę pagal 7 straipsnį, atskaitomos iš mokesčių bazės siekiant užtikrinti, kad nebūtų dvigubo apmokestinimo. 6. Kai mokesčių mokėtojas perleidžia savo	**Įstatymo projektas** **1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas** <...> **5. Pakeisti 2 straipsnio 29 dalį ir ją išdėstyti taip:** **„29. Pozityviosios pajamos – kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamos ar jų dalis, įskaitomos į Lietuvos vieneto pajamas šio Įstatymo 39 straipsnio nustatyta tvarka. Kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamos ar jų dalis įskaitomos paskutinę kontroliuojamojo užsienio vieneto mokestinio laikotarpio dieną proporcingai Lietuvos vieneto valdomų akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti skaičiui.“** <...> **8 straipsnis. 39 straipsnio pakeitimas** **Pakeisti 39 straipsnį ir jį išdėstyti taip:** <...> **5. Apskaičiuojant pozityviąsias pajamas, gali būti atimamos neapmokestinamosios pajamos, atskaitomi leidžiami atskaitymai ir ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai, susiję su tų pajamų uždirbimu, pagal šio Įstatymo 11 straipsnio nuostatas. Jeigu apskaičiuojama neigiama suma, ši suma nemažina Lietuvos vieneto pajamų.** <...> **7. Apskaičiuotos pozityviosios pajamos įtraukiamos į tą Lietuvos vieneto mokestinį laikotarpį, kurį baigiasi kontroliuojamojo užsienio subjekto mokestinis laikotarpis. Jeigu kontroliuojamojo užsienio**	Visiškas

turimą subjekto dalį arba nuolatinės buveinės vykdomą veiklą, ir bet kuri iš perleidimo gautų pajamų dalis anksčiau buvo įtraukta į mokesčio bazę pagal 7 straipsnį, apskaičiuojant už šias pajamas mokėtino mokesčio sumą ta suma atskaitoma iš mokesčių bazės siekiant užtikrinti, kad nebūtų dvigubo apmokestinimo. 7. Mokesčių mokėtojo valstybė narė leidžia atlikti mokesčių, kuriuos sumokėjo subjektas arba nuolatinė buveinė, atskaitymą iš mokesčių mokėtojo mokestinio įsipareigojimo jo rezidavimo mokesčių tikslais arba buvimo vietos valstybėje. Atskaitymas apskaičiuojamas pagal nacionalinę teisę.	**subjekto mokestinis laikotarpis nenustatomas, laikoma, kad kontroliuojamojo užsienio subjekto mokestinis laikotarpis sutampa su Lietuvos vieneto mokestiniu laikotarpiu.** <...> **9. Kontroliuojamojo užsienio vieneto Lietuvos vienetui išmokėti dividendai neapmokestinami, jeigu tos pajamos, kurių pagrindu šie dividendai išmokėti, buvo įtrauktos į šio Lietuvos vieneto pajamas kaip pozityviosios pajamos. Tačiau jeigu kontroliuojamojo užsienio vieneto Lietuvos vienetui išmokėti dividendai viršija pajamas, kurios buvo įtrauktos į šio Lietuvos vieneto pajamas kaip pozityviosios pajamos, dividendų dalis, viršijanti Lietuvos vieneto pozityviąsias pajamas, apmokestinama pagal šio Įstatymo 35 straipsnį.** **10. Kai Lietuvos vienetas perleidžia savo turimą kontroliuojamojo užsienio vieneto dalį arba per nuolatinę buveinę, nurodytą šio Įstatymo 2 straipsnio 4^1 dalies 2 punkte, vykdomą veiklą ir bet kuri iš perleidimo gautų pajamų dalis anksčiau buvo įtraukta į pozityviąsias pajamas, apskaičiuojant už šias pajamas mokėtino pelno mokesčio sumą, ta pajamų dalis neįtraukiama į Lietuvos vieneto pelno mokesčio bazę.** **11. Lietuvos vienetas turi teisę nuo pozityviųjų pajamų toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio subjektas, sumokėto pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio dydžiu (jeigu tai kontroliuojamasis užsienio vienetas, proporcingai Lietuvos**	

	vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti skaičiui) sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų apskaičiuotą pelno mokestį šio Įstatymo 55 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka. Jei toje valstybėje arba zonoje mokesčio sumokėta daugiau, negu tai numato tos valstybės arba zonos įstatymai, Lietuvos vienetas turi teisę sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų apskaičiuotą pelno mokestį mokesčio, kuris turėjo būti sumokėtas nuo pozityviųjų pajamų toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio subjektas, dydžiu. **12. Lietuvos vienetas turi teisę nuo pozityviųjų pajamų Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį ir pagal kurios atitinkamą įstatymą kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamos yra įtrauktos į tos valstybės vieneto pozityviąsias pajamas ir apmokestintos pagal taisykles, analogiškas šiame straipsnyje nustatytoms taisyklėms, sumokėto pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio dydžiu sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų apskaičiuotą pelno mokestį šio Įstatymo 55 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka.“**	
9 straipsnis **Šalių mokestinės tvarkos neatitikimai** 1. Tais atvejais, kai dėl šalių mokestinės tvarkos neatitikimų sudaromos sąlygos dvigubam atskaitymui, atskaitymas atliekamas		Direktyvos 9 straipsnis bus perkeltas, priėmus Lietuvos Respublikos

tik valstybėje narėje, kurioje yra mokėjimo šaltinis. 2. Tais atvejais, kai dėl šalių mokestinės tvarkos neatitikimų sudaromos sąlygos atskaitymui neįtraukiant, mokėtojo valstybė narė atsisako atlikti tokio mokėjimo atskaitymą.		pelno mokesčio įstatymo pataisų projektą, kurį planuojama priimti iki 2019 m. gruodžio 31 d.
10 straipsnis **Peržiūra** 1. Komisija įvertina šios direktyvos įgyvendinimą, visų pirma 4 straipsnio poveikį, ne vėliau kaip 2020 m. rugpjūčio 9 d. [ketveri metai po šios direktyvos įsigaliojimo] ir pateikia ataskaitą Tarybai. Prireikus prie Komisijos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. 2. Valstybės narės pateikia Komisijai visą informaciją, reikalingą šios direktyvos įgyvendinimui įvertinti. 3. 11 straipsnio 6 dalyje nurodytos valstybės narės anksčiau nei 2017 m. liepos 1 d. pateikia Komisijai visą informaciją, būtiną norint įvertinti nacionalinių tikslinių taisyklių, kuriomis siekiama užkirsti kelią mokesčių BEPS rizikai, veiksmingumą.	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Komisijai.	
11 straipsnis **Perkėlimas į nacionalinę teisę** 1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. Tas nuostatas jos taiko nuo 2019 m. sausio 1 d. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. 2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.	**Įstatymo projektas** **10 straipsnis. Įstatymo 3 priedėlio pakeitimas** **Papildyti Įstatymo 3 priedėlį 14 punktu:** **„14. 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL 2016 L 193, p. 1).“** **11 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas** **1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 3 ir 6 straipsnius bei šio straipsnio 5 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.**	Dalinis Visiškai bus perkeltas, priėmus Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo pataisų projektą, kurį planuojama priimti iki 2019 m. gruodžio 31 d.

3. Kai direktyvoje minimos pinigų sumos eurais (EUR), valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, gali nuspręsti apskaičiuoti atitinkamą vertę nacionaline valiuta 2016 m. liepos 12 d. 4. Nukrypstant nuo 5 straipsnio 2 dalies Estija gali, kol ji neapmokestina nepaskirstytųjų pajamų, turto pinigine ar nepinigine forma, įskaitant grynuosius pinigus, perkėlimą iš nuolatinės buveinės Estijoje į pagrindinę buveinę arba kitą nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, kuri yra EEE susitarimo šalis, laikyti pelno paskirstymu ir taikyti pajamų mokestį, nesuteikiant teisės mokesčių mokėtojams atidėti tokio mokesčio mokėjimą. 5. Nukrypstant nuo 1 dalies valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi 5 straipsnio. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. 6. Nukrypstant nuo 4 straipsnio, valstybės narės, 2016 m. rugpjūčio 8 d. turinčios nacionalines tikslines taisykles, skirtas užkirsti kelią BEPS rizikai, kurios yra tokios pat veiksmingos kaip šioje direktyvoje nustatyta palūkanų ribojimo taisyklė, gali taikyti šias tikslines taisykles iki tol, kol baigsis pirmieji ištisi fiskaliniai metai po EBPO narių tarpusavio susitarimo dėl minimalaus standarto, susijusio su kovos su BEPS 4 veiksmu, paskelbimo oficialioje interneto svetainėje dienos, tačiau ne ilgiau kaip iki 2024 m. sausio 1 d.	**2. Šio įstatymo, išskyrus šio įstatymo 3 ir 6 straipsnius, nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2019 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pelno mokestį. Šio įstatymo 3 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2018 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pelno mokestį.** <...> **5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija ir finansų ministras iki 2018 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.**	
12 straipsnis **Įsigaliojimas** Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.	Direktyvos 12 straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.	

13 straipsnis **Adresatai** Ši direktyva skirta valstybėms narėms.	Direktyvos 13 straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.	